

DŘÍVE TANKODROM NYNÍ BULODROM

Již od počátku existence ptq hřišť na Loučkách jsme se potýkali s problémem „plážový efekt“. Za základ hřišť (podklad) byl správně použit kámen a štěrk (kvůli odvodnění), ale materiál na povrch nebyl zvolen vhodně. Záměrem „starosty“ bylo vytvořit povrch z jemného písku posypaného pískem hrubým. Ale to nebylo realizováno. Byl navezen pouze hrubý písek, který se nedá udusat. Proto se v nedaleké minulosti uskutečnily brigády za účelem úpravy povrchu. Při poslední brigádnické akci byla na dvě horní hřiště nanesena antuka, která by se měla postupně promíchat s pískem a tím ho zpevnit (slepít). Zoufalá snaha brigádníků uválcovat antuku betonovým mezikružím, které si vypůjčili ze starého osvětlení, nepřinesla očekávaný efekt. Nepřítomnost hadice na kropení prozatím nahradily deště, ale dusání (válcování) nenahradilo nic. Nezbyvá nic jiného, než hledat někoho, kdo by hřiště strojně udusal. Přesto se dá říci, že se, pomalu ale jistě, povrch mění k lepšímu. To si starosta se školastikem ověřili již v sobotu 17.5. na druhém hřišti, kam byla navezena pouze jedna vrstva antuky. Už se na něm dají provádět taktické hody (rotace, donáška apod.).

KDE MŮŽEME HRÁT?

Pétanque můžeme hrát v podstatě všude tam, kde je kus volného prostranství, kde je vyhovující povrch (ne asfalt, beton, parkety, vysoká tráva) a hlavně odkud nás někdo nevyhodí. Ale kde si můžeme zahrát oficiálně? Kde najdeme již fungující pétanque kluby?

U nás na Mostecku je to špatné. Kromě nás existuje již pouze jeden klub. V Mostě je to PÉTANQUE KLUB MOST – LITVÍNOV. Jde o partu lidí kolem bývalého starosty Mostu Ing. Konečného a jeho přátel (podnikatelů). Zatím mají dvě hřiště (plácek u domu), ale podle posledních zpráv již začali s výstavbou regulérních hřišť někde na svahu Hněvina. Uvidíme, jak rychle budou postupovat. Přejme jim, ať se jim to podaří co nejdříve. Mostečtí si naše hřiště již vyzkoušeli a to při turnaji, který si sami pořádali. Více o tomto turnaji v článku *První turnaj na Loučkách aneb...*

V ČR existuje již mnoho klubů, ne všechny jsou však zaregistrované u České Asociace Pétanque Klubů (ČAPEK – <http://petanque.cstv.cz>). Baštou pétanque je tradičně, jako u většiny sportů, Praha. Dále to je Brno, na severní Moravě je znám klub TOP Orlová. K nám je nejbližší klub v Kolově u Karlových Varů, přímo ve Varech a v Roudnici nad Labem.

Jestli se rozhodneme v nejbližší době zaregistrovat se u ČAPEK, staneme se prvním ptq klubem na severu Čech. To však obnáší jistě povinnosti.

FUNKCE OČKO JE JIŽ OBSAZENA

V sobotu se nabídl klubový „školastik“, že by vzal i funkci klubového „očka“. Poté, co si „starosta“ důkladně prohlédl jeho materiálové vybavení, bedlivě prověřil jeho umění ovládat toto vybavení a převzal velmi tučný úplatek s přijetím pozvání na bohatou večeři pro celou rodinu, mu tuto funkci svěřil. Nyní se už těšíme, co to naše „očko“ všechno uvidí. Neznamená to však, že ostatní nemohou fotit a přispívat do tohoto plátku.

PRVNÍ TURNAJ NA LOUČKÁCH ANEB JAK JSEM SE ZÚČASTNIL TURNAJE

Je to divné, ale otvárací turnaj bulodromu na Loučkách neobstarali „domáci“, ale „přespolní“. V sobotu 26. dubna 2003 zde uspořádali svůj turnaj mostečtí. Důvodem jejich výjezdu do Litvínova byl nedostatek hřišť pro velké množství přihlášených hráčů. Sice vyvěsili na Loučkách plakát o pořádání turnaje, na kterém lákali ostatní hráče, ale turnaj byl podle telefonického rozhovoru s Ing. Konečným uzavřený pro hráče jejich klubu. Já jako zakladatel litvínovského klubu jsem byl na tento turnaj pozván.

Již příchod ve mně zbudil rozpaky. Šéf mosteckého klubu mne přivítal slovy „Kde máte ostatní?“. Z původně přihlášených skoro 30-ti dvojic (šlo o turnaj smíšených dvojic) se ráno na devátou dostavilo dvojic 8 (i se mnou). V sobotu ráno jsem již odmítal na popud hlavního organizátora shánět nějaké naše hráče (a hlavně hráčky – kde je vzít?) a tak jsem se turnaje za nás „domáci“ zúčastnil já se svou ženou Petrou.

Další nemilé překvapení na mě čekalo při samotné hře. Nehráli přesně podle pravidel a to mě u klubu, který se oficiálně zaregistroval u Ministerstva vnitra, dost překvapilo. Už jenom samotný úvod hry byl neoficiální – na začátku udělali na každé straně hřiště kruh odhodu a tyto dva kruhy potom využívali po celý zápas (nedodržení části pravidla HRA, článek 7). Další nesoulad s pravidly nastal např. v případě vykročení z kruhu odhodu nebo nedotýkání se oběma nohama terénu dříve než dopadne koule na zem. Také pravidlo o přemístěném cíly (košonku) jim nic neřikalo a řešili to okamžitým anulováním hry.

Jinak byl celý turnaj vcelku dobře organizovaný. Zúčastněná družstva byla rozdělena do dvou skupin po čtyřech a hrálo se systémem každý s každým do

11 bodů. Pak měli podle počátečního (raního) rozhodnutí hrát proti sobě první dva z každé skupiny a vítězové mezi sebou o celkové vítězství. Zřejmě velká únava ze slunného dne, z větší spotřeby piva nebo chaos po pozdním příchodu dalších dvou dvojic z Mostu (či strach z našeho vítězství?) zapříčinil změnu v systému finálové skupiny. Hráli proti sobě již první z každé skupiny o celkové vítězství a o putovní pohár. O třetí místo se již nehrálo. Turnaj vyvrcholil zápasem o cenu útěchy a tou byla lahev červeného vína.

A jak jsme hráli my? Pozdní ranní příchod Petry a neochota organizátorů čekat na ni zapříčinil můj start v prvním zápase s jistou dámou z Mostu, které nepřišel manžel. Zápas se pro nás začal vyvíjet velmi dobře a brzo jsme vedli 8:3. Pak přišel útlum a srovnání na 8:8. Vše dovršil můj nepodařený hod, kdy jsem svou koulí odpínkul košonek asi o metr dále k třem soupeřovým koulím a to znamenalo prohru 8:11. Má partnerka mi byla více než dobrou spoluhráčkou. Další zápasy jsem již hrál s Petrou a vždy jsme vyhráli poměrně jasně. Ve skupině jsme obsadili 2. místo. Jelikož se již o další umístění nehrálo, utkali jsme se s dalšími družstvy neoficiálně, mimo turnaj. I v těchto případech jsme vždy poměrně jasně zvítězili.

A co říci závěrem? Nezmění-li mostečtí svůj přístup k pravidlům, nemohou se bez problémů zúčastňovat různých turnajů. Tam se totiž podle pravidel hraje a na každé utkání je nasazen rozhodčí, který dbá na jejich dodržování. Během turnaje jsem postřehl, že v této hře jsou minimální (mistry žádné) rozdíly mezi „hráčem mužem“ a „hráčem ženou“.

STAROSTA

ZPRÁVY Z DOMOVA: Včera k večeři byly palačinky.

ZPRÁVY ZE SVĚTA: Furt se něco děje.

HRAJEME PÉTANQUE

SERIÁL O TOM, JAK HRÁT PÉTANQUE PODLE PRAVIDEL

DÍL 2. – HŘIŠTĚ, HRA A POČÍTÁNÍ

HŘIŠTĚ Pro národní šampionáty a mezinárodní soutěže platí rozměr hřiště 4 x 15 m. Při ostatních soutěžích mohou být po vzájemné domluvě tyto parametry změněny, avšak nejméně musí měřit hřiště 3 x 12 m. Povrch může být libovolný, nedoporučuje se však asfal, beton, parkety, vysoká tráva.

HRA Hráči (družstva) losují o to, kdo bude vybírat terén (pokud jim nebyl přidělen), a které družstvo bude první házet cíl. Kterýkoliv z hráčů družstva, které bude cíl házet vybere místo odhozu a vyznačí jej kroužkem na povrchu. Jeho rozměr musí být takový, aby se do něj skryly obě chodidla (min. 35 a max. 50 cm průměr) a musí být vzdálen min. 1 m ode všech překážek či hranic zakázaného terénu či (pokud se hraje na volné ploše) min. 2 m od dalšího kruhu odhozu. Chodidla musí být při odhodu celá uvnitř kruhu, nesmí se jej dotýkat ani jej přesahovat, ani nesmí opustit povrch terénu až do doby, kdy se hrozená koule (nebo cíl) nedotkne země. Žádná jiná část těla se nesmí dotýkat země vně kruhu. Vhození cíle jedním členem družstva jej nepovinnuje hrát jako prvního s koulí. Aby bylo vhození cíle platné, musí být vzdálenost cíle od nejbližšího bodu kruhu značícího místo odhozu (dále jen „místo odhozu“) mezi 6 až 10 m u dospělých. Cíl se v další hře odhazuje z kruhu, který označuje jeho předchozí polohu v minulé hře.

KOMENTÁŘ:

Tento článek pravidel je důležitý, jelikož umožňuje hráči vybrat si směr, kterým se bude hrát, v závislosti na povrchu terénu (důležité zejména při hře na volném prostranství). Současně nesmíme zapomenout, že pravidla určují, že poloha kruhu odhozu musí být v místě, kde v předchozí hře skončil cíl a kruh musí být vyznačen před odhozením cíle. Hráči, kteří zvednou cíl, udělají pár kroků a hodí cíl z místa kam popošli a udělali kruh kolem svých nohou, jednají proti pravidlům. Jedna jediná výjimka je Vám dána, jestliže nemáte k dispozici vzdálenost na nahození 10 m. Potom můžete couvnout až tuto vzdálenost dostanete.

POČÍTÁNÍ Zápas se hraje do dosažení 13-ti bodů jednou stranou. Ve skupinách (při turnajích) je možno hrát zkrácené hry do 11-ti bodů. Bod získává ten hráč, jehož koule je nejbližší k cíli. Pokud má 2 nebo 3 koule blíže k cíli než nejbližší koule soupeřova, získává 2 nebo 3 body.

Příště: Cíl (platný a neplatný)

METODIKA - ZÁKLADY POSTOJE A HODU

Stabilní poloha pro házení koulí je prvořadá. Nestabilní poloha má vliv na přesnost hodu.

Pro odhod koule jsou 2 polohy – „VE STOJE“ a „V DŘEPU“.

Koule se hází „POD RUKOU“.

Koule opouští ruku „PŘES KONEČKY PRSTŮ“.

